

המאהבת

של

ראש העיר

גיבור הסיפור הוא ראש-עירייה, בעיר השוכנת לחוף הים. מייד אומר שאין המדובר בעיר הגדולה ביותר, כדי להסיר חשד מספרים. זה לא הוא. ראש-עירייה שבו מדובר מוכר גם הוא בזכות עצמו, מופיע פה רשם ב- עיתונות, ברדיו ובטלוויזיה ומבכה את קשיי תפקידה של עירו. בקיצור, הוא לא כל-כך אלמוני.

האלי משום כך יש החורשים רעתו. הם העבירו אליי את הסיפור הנפלא הבא. בשמחה הייתי אומרת מי הנסי שות הפועלות, אך מכיוון שגם ראש העיריה וגם המאזנת הם נשואים, כל אחד למישהו אחר, הייתי מעדיפה שמישהו אחר יגלה את אוני בנייה-מישפחה על הסיפור. לא אני.

המאזנת קשורה לראש-עירייה בעני יעני עבודה. היא עובדת באותה עירייה, וכך הם הכירו.

מכיוון שראש-עירייה כבר אינו נער, הוא לא אהב להיפגש עם ידידתו עלגבי שולחנות משרדיים. שלא לדבר על כך שבמשרד תמיד אפשר לתפוס אותם ועל חם, הוא הציע שהפגישות יתקיימו מחוץ לבניין-עירייה. כלומר, לא לרוב תענוגות בעבודה.

אבל גם בחוץ החיים לא כל-כך קלים. היא לא יכולה להביא אותו לביתה ו- הוא לא יכול להביא אותה לביתו. תמיד יש באחד משני הבתים מישהו דווקא כאשר לשני הנאבקים יש פנאי. אתם אמרים שיש בתי-מלון? נכון, ובאותה עיר יש כמה. אבל ראש-עירייה ריה הוא אישיות מוכרת. איך ייכנס עם אשה זרה, לבית-מלון ויבקש חדר? לא היתה לו ברירה, והוא חיפש פיתרון: גם להיות בבית-מלון וגם להשיא אל אלמוני.

כאן נכנסת לתמונה דמות שלישייה. בעל תפקיד בכיר באחד המלונות. ראש העירייה מכיר אותו היטב. לכן הירשה לעצמו להסביר לחברו הוותיק מהו ב- עיתו. "זאת אינה בעיה כלל", ענה החבר. "תשלח את הבחורה. אני אתן הוראה שיתנו לה מפתח. היא תעלה לחדר בלי להירשם, ואתה תיכנס אחר-כך, כאילו למיסעדה של המלון, ומשם תפגש לחדר.

"אתה גם לא צריך לשלם מייד", הרגיע אותו. "או שתשלם לפני, או שהחברה שלך תשאיר בקבלה מעטפה שבה הכסף - לפני או אחרי". ראש-עירייה היה שמח וטוב-לב. פיתרון נהדר! אומנם, אדם שלישי ירד על אהבתו השנייה, אך הוא הגיח שהחבר-מילדות לא ידבר.

אלא שבבית-המלון התעורר חשדו של אחד המנהלים, כי מאחורי גבו מושכ-רים חדרים לשימושימי הכסף משול-של לכיסו עובדיו. הוא החליט לא ל-היעזר בבלשים אלא בחוש הצדק שלו עצמו. הוא נהג להופיע במלון בשעות לא צפויות, ותחת להכנס מהדלת הרא-שית הוא נכנס דרך המיטבח, עלה ל-קומת המלון והחל מחפש חדרניות הי-מנקות בשעות אחר-הצהריים חדרים ש-פגנו כמה דקות לפני-כן.

כאחד הערבים הוא פגש בחדרנית ש-עבדה במהירות בחדר שלא היה כלל במקומה שלה. כאשר ראתה את המנ-הל, חשבו עיניה, היא התחילה מייד לבכות וביקשה סליחה. היא הבטיחה לספר הכל, והיה לה באמת מה לספר: היא סיפרה מייד על מעלליו של הפי-קיד בעל הדרגה, שמסדר חדר בחינם לראש העירייה. כלומר: שחזר. המנהל ירד מר למטה וביקש לברר מה קרה. ראש-עירייה כבר לא היה במקום. חברתו השאירה את המעטפה. המנהל זינק על שולחן-הקבלה, חטף את המעטפה. כאשר ראה שיש שם כסף, נרגע. ראש העירייה, לפחות, שלם. אך מה שהרגיו את המנהל הוא שהפקיד לא רשם את הכסף בספרים. אני לא יודעת אם הפקיד פוטר או לא. עכשיו הוא בחופשה. והחברה צילצלה בבהלה לחבר שלה

רחל מרחלת על כל העול

מליונר בצרה

הוא גראה בכל המסיבות. המליונר האירוסי הזה. הוא לובש ביגודי-פאר, התפורים לדעתי על-ידי אופנאית.

דפנה רסקין
לא מעוניינת

המדובר כמובן בהנרי זימנר, האישי האחרון ליבוא בשמים מסוימים ל-ישראל.

הנרי הוא כל-כך לארג', שבכל מקום שהוא יושב עם אנשים, הוא הראשון שמושיט את ידו לארגוק. מוציא את הכסף וממחר לשלם עבור כל יושבי השולחן. מליונר אמיתי.

עד כדי כך הוא משוגע לשלם עבור אחרים. שבאילת הוא אפילו גרם ל-שעוריה-זוטא. לצידו של זימנר ישבו הדוגמנית היפה וגבוהת-הקומה תמי "בן-עמי", וחברה הכדורסלן הגבוה מאד, אולסי פרי. ילד, שראה את כוכב מכבי תל-אביב, ניגש לשולחן ובידו פיסת-נייר, ביקש מפר את חתי-מתו. זימנר, המליונר שאינו מכין ש-אחרים ישלמו, היה בטוח שזה החשבון. הוא חטף את הנייר ושא: "כמה, כמה זה החשבון? עם מיסים בלי מי-סים? איפה אני צריך לחתום?" הילד התמים היה צריך להסביר שהוא לא הגיש חשבון, אלא נייר, שעליו הוא רצה לקבל את חתימת השחקן המהולל. זימנר הוא רווק, הוא הגיע לישראל לבד והוא מחפש כל הזמן בת-זוג, אבל, כמובן, שתהיה הטופ-שלה-הטופ. באחת המסיבות הוא פגש את דפנה.

דפנה היא אשתורבנפרד של האדריכל יורם רסקין. היספיה האמיתית, ש- היא אמה לשניים. אינה חיה לצידו של יורם כבר שנים רבות. יורם חי כבר זמן רב עם מירי, דוגמנית לשעבר, ודפנה עסקה רוב הזמן בגידול ילדיה ולא היה לה פנאי למצוא אתה חדשה. זימנר החליט שדפנה היא המועמדת שלו. הוא לא הירשה ממנה. כשפגש אותה לראשונה נתן לה מייד כרטיס-ביקור שלו. כשלא טילפנה אליו, הוא בירר מהו מיסטר-הסלפון שלה והחל מתקשר אליה יום-יום. ודפנה בשלה - לא רוצה בשמים, לא רוצה יהלומים.

הנרי זימנר
תשלם חשבונות

הסיפור הזה נמשך כמה חודשים, שגם התייר הגיע למסקנה. שכאן לא ילך לו. היום הוא לבד, מחסר מישהו אחרת. אבל זימנר בכל זאת הפסיד משו מהזמן הזה. אביו העשירי מבלגיה ל-התלהב מהזמן של הבן בישראל, והו-נישל את הנרי מהירושה.

אהבה במים

אם יש מישהו שגיל פיינגולד א-הבת במיוחד זה מים. גם הרומן הכי הכי שלה שלה שייך למים. אך בל-נקדים מאחר למקום.

גיל בת ה-22 באה לארץ לבדה כש-היתה בת 15. שנה אחריה באה הוריה-קדם היתה בארצות-הברית, שם הת-גורדה בסאן-פרנסיסקו. כשהוריה באו הם עברו להתגורר בכרמיאל. הוריה גרו שם שנה וברחו, היא נשארה ב-עירה הצפונית עד סיום הכיתה הי-שמנית.

אחרי-כן, כבתי-טובים שכחה, היא התגייסה לצבא הלכה לקורס קצינות, סיימה את שירותה הצבאי בדרגת סגן. רצו שהיא תאריך את שירות-הקבע שלה אך היא חיפשה רק מים. כשהשתחררה היא התחילה לעבוד אצל אייבי נתן. לא, לא על ספינת קול השלום, אלא במשרד בתל-אביב. שם היא היתה פקידה. טלפוניסטית ו-שליחה. בקיצור, הכל. מכיוון שרק מענייני השלום של אייבי אי-אפשר לחיות. היא מצאה עבודה כמארחת ב-

גיל פיינגולד
באלט ושחייה

מלון חדש בתל-אביב, מלון השוכן ל-חוף ים.

אבל את השנה הטובה ביותר שלה היא תזכור זמן רב בזכות הקיץ הי-אחרון בדולפינריום. היא ראתה מודעה בעיתון, שהפשים בחורות המתאימות לבלשמים. גיל למדה את המיקצוע בארצות-הברית, ומכיוון שהיתה לה הכ-שרה קודמת היא התקבלה מייד. היא צורפה לצוות שכלל חמש בנות וש-הודרך על-ידי מאמנת מקנדה.

גיל היה זה קיץ מענג ביותר. היא אותבת חיות, מים, שמש, התעמלות, וכאן היא גם מצאה את אהבת-חיה. ובאותו מקום הופיעו אליהם שניגנו לצגחה למים מגובה של 20 מטר. אחד מהם, מייק ברייני האמריקאי, נפצע

קלות כאחד האימונים. גיל נסעה איתו לבית-החולים, ובין כאבי-זכאב הוא גיל מי עומדת מולו. זהמשך יומי. היה להם קיץ מאו-חם עד שמיק נאלץ לחזור לארצות-הברית. בתום-החוויה-העבודה שלו בזוג-פניריום. לפגוש היה לגיל חבר אחר, במש-תקופה ממושכת. שמו: דידי הרר הוא לומד היום טכנאות-שיניים ועוב-לפרנסתו כתקליטן במקומות שונים ב-תל-אביב. גיל גרה כיום לבדה בדירת-חדר ב-צפון תל-אביב. היא לבד וללא עברח-עבודה היא תמצא בתוך זמן קצר, א-מה לדאג. אבל אהבה היא לא כל-כך-רציה, כי היא מחכה למייק.